

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemci in Madjari.

Dualizem se je bil osnoval s tem namenom, da bi Nemci gospodovali v jedni državni polovici, Madjari pa v drugi. To se je tudi deloma uresničilo. Madjari neomejeno gospodujejo na Ogerskem izimši Hrvatsko, kateri so morali dovoliti neko samoupravo, v naši državni polovici so pa Nemci dali Galiciji neko izjemno stališče in na jugu so se nekoliko ozirali na italijanski živelj, drugod so pa Nemci dolgo kaj samovoljno gospodarili.

To gospodarjenje je pa bilo jedino mogoče, ker je ogerska vlada podpirala avstrijske liberalne Nemce in ker so avstrijski liberalni Nemci pospeševali indirektno madjarstvo na Ogerskem. Pod Hohenwartovo vlado bi se bila Avstrija preobnavala in Čehi bi bili dosegli večje pravice, da ni ogerski ministerski predsednik porabil vsega svojega upliva, da je vrgel grofa Hohenwarta in je tako ohranil Nemcem za dolgo prvenstvo v Avstriji.

Madjari bi pa tudi ne bili mogli tako brezozirno zatirati vseh drugih ogerskih narodnostij in ob enem veljati za liberalen narod v Evropi, da jih niso zagovarjali vedno nemški liberalni listi. Ti listi so ob svojem času imeli silen upliv. Tako je imel o zadevah na Ogerskem svet napačne pojme. Nemški liberalci so celo prikrivali po svojih glasilih, da Madjari zatirajo ogerske Nemce. Ob enem so pa tudi uplivali na ogerske Nemce, da se niso pridružili drugim nemadgarskim narodnostim v boju proti madjarstvu. Madjare v ogerski in Nemce v tostranski državni polovici je pa močno podpiral židovski kapital. Brez pomoči židovstva bi se madjarsko in nemško gospodstvo ne bilo moglo vzdržati. Židje seveda tega niso delali zastonj. Avstrijska in ogerska vlada sta tirali tako gospodarsko in finančno politiko, da so imeli židje priliko delati veliko dobička. Tako je židovska podpora Nemcev in Madjarov stala milijone obeh državnih polovic.

Razmere so se v naši državni polovici od tedaj znatno premenile. Nemško gospodstvo se ni dalo tako neomejeno ohraniti, kakor se je madjarsko na Ogerskem. Nemci so po svoji lastni krivdi bili nekaj časa celo potisnjeni v opozicijo. To je vzbudilo nevoljo mej avstrijskimi Nemci proti požidovljeni liberalni stranki, ki je vodila nemško politiko.

Ker so pa mnogi Nemci tudi spoznali, da na videz vladajo v našem cesarstvu Nemci in Madjari, v resnici pa imajo dobiček le židje, začelo se je protisemitsko gibanje, ki je naposled privedlo do tega, da je Dunaj dobil protisemitskega župana. Kakor se kaže, pride nemškoliberalna stranka popolnoma na kant.

Protisemitje pa niso prijatelji Madjarov, ker poslednji podpirajo židovske liberalce. Ker so Madjari bili tako nepredvidni, da so delali proti dru. Luegerju, ko je bil voljen za župana, in se misli, da so največ krivi, da ni dobil najvišjega potrjenja, začeli so hud boj proti njim. Priložnost pa jim zlasti to daje, da se sedaj ima zopet obnoviti pogodba z Ogersko. Dosedanja pogodba je bila skrajno krivična. Obnovila se je bila dvakrat največ le zaradi tega, ker so nemški liberalci iz hvaležnosti do Madjarov bili zapjo. Madjarsko-nemško zavezništvo je pa vsled tega stalo našo državno polovico mnogo milijonov.

Protisemitje so začeli hudo ropotati proti tej pogodbi. Vznemirili so tako javno mnenje, da se še nemški liberalci več ne upajo dosedanje pogodbe zagovarjati in celo sami prihajajo s predlogi, da naj se sklene nova pogodba na pravičnejši podlagi. To je pa vzbudilo silno jezo Madjarov proti avstrijskim Nemcem sploh, zlasti pa proti dru. Luegerju, ki je glavni prouzročitelj protimadgarskega gibanja v naši državni polovici. V ogerskem državnem zboru se stavijo nenavadno ostre interpelacije o avstrijskih razmerah.

Zabavljanje samo na sebi nas ne zanima, a to nas zanima, da je konec nemško madjarskemu prijateljstvu. Madjari ne bodo več podpirali avstrijskih Nemcev, ko vidijo, da se je baš mej Nemci tako razširilo sovraštvo do Madjarov. Nemci pa tudi sedaj več ne prikrivajo madjarskega surovega delovanja. Brez ogerske pomoči se pa nemško prvenstvo v Avstriji obdržati ne bode moglo, Madjari pa tudi ne bodo mogli dolgo zatirati nemadgarskih narodnostij, ako bodo te narodnosti celo v avstrijskih Nemcih imele moralno oporo in goreče zagovornike. Priti mora do velikih prememb v obeh državnih polovicah, do prememb, ki naredo konec nemško-madjarskemu gospodstvu sploh. Dr. Lueger s svojim delovanjem vede ali nevede pod-

kupuje tudi Nemcem njih dosedanje prednostno stališče. Naj dela to tudi le iz svojih osebnih oziror, iz jeze, ker ni dosegel, kar je želel, vendar mu Slovani morajo biti presrečno hvaležni.

V Ljubljani, 24. junija.

Ferjančičev predlog o jezikovni rabi pri sodiščih je odklonil odsek po precej živahnem posvetovanju. Zanj je glasoval jedini poslanec Višnikar. Mladostni govorili so to in ono, naposled pa proti predlogu glasovali. Poslanca Ferjančič in Višnikar sta storila svojo dolžnost, a če nista ničesa opravila, ni njiju krivda.

Velika Češka. To je najnovejša strašilo po nemških listih. Berolinska „Kreuz Zeitung“ je začela pripovedovati o neki zvezi mej Rusijo, Francijo in Čehi v namen, da se osnuje velika češka država. Ta država bi pa ne obsegala le Češke, Moravske in Šlezije, temveč tudi Saksonsko, del Prusije, ogersko Slovaško in bi se razprostirala od Jadranskega do Severnega morja. Potem berolinski list sumniči Čeha, da le blinijo avstrijski patrijotizem in psuje tiste državnike, ki podpirajo Čeha na škodo nemštvu. — Kar lasje so morali Nemcem v rajhu ustajati, ko so čitali, kaka nevarnost se jim preti od Čehov. Svojega namena pa berolinski list najbrž ni dosegel. Preveč je pretiraval, da bi mogel kak avstrijski državnik kaj verjeti.

Ljudska stranka na Ogerskem bo hudo udarjena z zakonom, po katerem se prepoveduje pri volitvah agitovati proti civilnemu zakonu. Civilni zakon je tej stranki imel biti glavno sredstvo pri volitvah proti vladni stranki. Če pa o njem ne sme govoriti, nima nobenega pravega sredstva za agitacijo pri volitvah. Ker so še duhovščini pri volitvah precej vezane roke, nima ljudska stranka pričakovati posebnih uspehov.

Ustaja Druzov. Turčija ima vedno večje težave. Neredi se pojavljajo povsod. Spuntali so se tudi Druzi. Štiri turške stotnije so že uničili. Iz Soluna pošljejo v kratkem dvanajst batalijonov vojakov v Azijo. Letošnja ustaja Druzov je mnogo nevarnejša, kot je bila v lanská. Ustaši so priplenili tudi že več turških topov. Turška vlada bi rada ustanek hitro zatrla, ker drugače se utegne ustaja razširiti še na druge turške pokrajine v Aziji. Ne-

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

V.

(Konec.)

Dični pesnik šteje 71 let, vendar mu gori duh in srce mladeniško za narod in za poezijo. Jovo Sundečič je pesnik po milosti božji, njegova poezija je čisto suho zlato, studenec blažilnih mislij in čustev ter neusahljiv vrelc idealne ljubezni. V njem veje vseskozi duh Petrarkin.

Svoje erotične pesmi je izdal l. 1892. pod naslovom „Milje in Omilje“. Ta zbirka ima na čelu gaslo francoskega pesnika V. Huga:

„L' amour est une respiration céleste
de l' air du paradis.“

V pesnih Sundečičevih se vije kot zlata nit vzvišena ljubezen do izvoljenke njegovega srca. Prva je bila krasna Milica ali, kakor jo zove v svojih poezijah „Milje“, druga čudovita Nevenka ali „Omilje“. Tako peti, kakor poje Sundečič, zna le pesnik, kojemu so vile podarile svoje gosli v dar, da preganja

za hip gorje in skrb, ki visi nad človeštvom, da povzdigne duh in srce iz vsakdanjega življenja proti lepemu raju, kjer utihne vihar in strast srca, kjer se poruše grenke solze obupa, kjer kraljuje večna pomlad, deleč svoje darove vsem, ki se zatekajo v njeno okrilje. Taka je poezija Sundečičeva. V njej jasno odsevajo vsi čuti, žalostni ali veseli. Kako nežno opeva svojo Milico, katero ljubi nad vsa zemelja bitja:

„Ljubim kao oči svoje,
Duša si duše moje
Srce si srca mog!“

In leta 1874. zadene ga Amorjeva pušica iz oči bajne Nevenke, v njegovem srcu se zopet odpre čisti vir poezije, ki teče potem neprenehoma v veselji in v tugi, dokler krasne Nevenke smitni angelj ne prenese v boljše življenje. A še ob grobu plaka pesnik za svojim idealom, za svojim biserom, ki se ne povrne več, ki že spava smrtno spanje pod črno odejo zemске prsti. Solze toči na gomilo svojega nepozabnega Omilja, iz solz pa vsklijejo cvetke — turobno navdahnene, človeka vsega pretresujoče pesmi „Jadikovke“.

Ko čitaš prekrasne plodove Sundečičeve Muze,

moraš se solziti in veseliti s pesnikom vred, moraš se zaglobiti nehoté v one kraje, kjer je pesniku cvela sreča ali ga trla nesreča, moraš boté ali nehoté občutiti vse tisto, kar je občutilo njegovo srce. Čitaj in zopet čitaj krasno „Milje in Omilje“ in vsklikniš boš: „To je res divno, neprekosljivo!“

Pa Jovo Sundečič ni le kot pesnik, ampak tudi sicer v drugih ozirih jako zaslužen mož, kar spričujejo neštivilna odlikovanja, ki kinčajo njegove prsi. V občevanju ga je sama prijaznost in vljudnost, mil in drag družabnik je, v besedah premišljen, v mislih globok. On je posebno unet Slovan, z veliko ljubeznijo se zanima za nas Slovence. Naši klasiki so mu nad vse mili in pazao zasleduje slednji korak na literarnem in političnem polju slovenskem. S kratka: on je dika vsemu Slovanstvu. Da je ta odličnjak posebno dobro poznan pri Rusih in Hrvatih, mi ni treba posebej omenjati. Želela bi le, da bi se i naša čitajoča mladina nekoliko bolj seznanila s srbsko književnostjo, osobito s slavcem slovanskega juga, z Jovom Sundečičem.

Po dolgem času vrnemo se v hotel. Tu je bilo zbrano mnogo najodličnejše gospode pri večerji. Napivalo se je i nam Slovcem ognjevito, pristrčno,

zadovoljnost tako vlada povsod, zlasti v Armeniji, kjer tudi že lešos delujejo tajni odbori. Da bi nezadovoljnost Armencev nekoliko potolažila, je vlada imenovala za Zejtun krščanskega guvernerja in to naznanila velevladim.

Volitve v Belgiji bodo dne 5. julija. Vse stranke, zlasti pa socialisti pridno delujejo. V mestih se baje socializem več tako ne širi, tembolj pa po deželi. Socialisti upajo, da pridobe več okrajev na kmetih. Katoliška in liberalna stranka bodeta pa tudi letos v nekaterih krajih podpirali druga drugo proti socialistom.

Italijani v Afriki. Sedaj se govori, da hočejo Italijani prodati vsa svoja posestva v Afriki Francozom, Angležem in Nemcem. Ta novica je povse verjetna. Obdržali svojih posestev gotovo ne bodo. Če jih prodajo, bi se prav lepo iz Afrike izkopali. Le to je vprašanje, če je res dobiti kak kupec za nerodovito in raznim nevarnostim izpostavljeno Eritrejo. Jedino mesto Masava ima nekaj važnosti v trgovskem oziru. To mesto je pa silno nezdravo, zaradi silne vročine, ki ondu vlada.

Italijanski ujetniki v Abesiniji. Papež s svojim posredovanjem pri Meneliku, da bi izpustil italijanske ujetnike, ni dosti opravil. Abesinski kralj je papeževga odposlanca prijazno vzprejel. Rekel mu je pa, da brez odškodnine zlasti častnikov izpustiti ne more. Sicer se pa italijanskim ujetnikom ne godi posebno slabo, kakor sami pišejo domu. Vsa poročila raznih listov, da jim sekajo noge itd. so bila izmišljena. Kralj Menelik jih je celo prav vesel. Spoznal je precej, da so Italijani boljši zidarji, kakor vojaki, zato jih pa sedaj uporablja, da mu zidajo grad. Jesti jim daje dosti in se mnogim bolje godi, nego bi se jim doma godilo. Kadar dozidajo, kar kralj potrebuje, jih bodo pač izpustili.

Dopisi.

Z Mlake, 20. junija. Dne 11. t. m. popisoval je v „Slovenca“ dopisnik iz Komende izid občinske volitve na Mlaki. Ker pa ni dopis povsem resničen, treba je, da se stvar malo pojasni. Dne 8. maja letos sklical je dopisnik in njegov glavni pristaš vse mlaške volivce po cerkovniku v neko krčmo. Tam jim je polagal na srce, da ni več voliti sedanjega župana, „liberalca“ in „brezverca“ Svetlina, ki „zabavlja“ duhovnikom in drugim odličnim možem klerikalne stranke. Te dopisnikove laži in pa gostilničarjevo vino, ki se je točilo na stroške dopisnikove in gostilničarjeve, to dvojno storiло je volivce vse goreče, in kar nakrat so postali ravno tisti volici, ki so šest dni volili Svetlina svojim županom, zavedni svojih katoliških dolžnostij in pravice. Gospod dopisnik in pa tisto vino, ki se je na njegove in na še nekega družega stroške pilo dne 8. maja do polnoči, sta naredila čudo! Zmagali so klerikalci. Na čelu občine Mlake stoji sedaj šest klerikalnih odbornikov, ki bi imeli biti po teditvi dopisnikovi vsi jako „značajni“ in „pošteni“ možje. Le škoda, da je kazensko sodišče v Kamniku glede dveh teh značajnih in poštenih mož družega mnenja. Kazensko sodišče meni, da 7. božja zapoved še ni prišla ob veljavo in so po tem ravna. Gospod dopisnik se je jedino za to trudil, izbaciti dosedanjega župana z županskega stolca, ker se ta ni hotel uklanjati njegovemu nasilstvu, ker je vkljub dopisnikovemu ugovaranju še vedno naročnik „Slovenskega Naroda“. Dopisnik ni v celem svojem dopisu niti z besedico omenil o županovanju bivšega župana, kar bi kot dober katoličan gotovo storil, da so zasledili kako črno piko. Dopisnik ve

napivalo tako navdušeno, kakor še nisem slišala nikoli v življenji. Tu je bilo navdušenja, pri mladih kakor pri starih. Taka navdušenost bi morala prešinjati i nas, če si hočemo priboriti kedaj svobodo in pravico! — Iskreno so nazdravljali Črnogorci nam Slovincem, pozdravljali nas kot brate, ter poslali svojim rojakom po meni tisoč in tisoč pozdravov.

Blizal se je čas ločitve. Plakalo je srce, ko sem pomislila, da moram skoro ostaviti bratsko zemljo, vrli in mili mi rod, v kojem sem jasno videla resnico pesnikovih besedij:

„To le znači naj Slovana,
Da je jak in blag vselej!“

In Črnogorec je jak in blag!

Voz me je že čakal. Poslovala sem se pri vseh novih znancih in prijateljih ter stopila v kočijo, ki me je imela odpeljati v Kotor. Izročali so mi še pozdrave „bratom Slovincem“, pozdrave iskrene, izvirajoče iz dna srca. Solze žalosti so mi tekle po licih, a bile so tudi solze veselja, da brat Srbin izkazuje tako in toliko ljubezen in gostoljubnost sestri Slovenki.

Nemirno so tolkli konjiči ob tla. Voz je odtrdal. „Z Bogom Črnogorci, z Bogom!“ ... „Ži-

dobro, akoravno v dopisu nasprotno trdi, da je bivši župan popolnoma zmožen županovati, kar je v tolikih letih tudi dokazal, le to je vrag, da neče ubogati „Gospodov“. Zato pa tudi županil ne bo. To je prav katoliški čin in dopisnik je lahko uverjen, da bode mlaška občina hvaležna njemu in pa vinu, da jej je na čelo postavili može, kakršni so novi klerikalni župan in pa klerikalni odborniki.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. junija.

— (Ministerski predsednik grof Badeni v Ljubljani) Oficijsni listi javljajo, da pride grof Badeni koncem meseca julija v Ljubljano. Uradnega obvestila doslej, kolikor smo izvedeli, še nihče ni dobil.

— („Sokol Ljubljanski“) Danes zvečer točno ob 1/29. uri so proste vaje za izlet v Kranj. Želeti je prav obilne udeležbe. Za novo ustopivše se priredi posebna vrsta.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) imelo bo dne 1. julija t. l. ob 9. uri zvečer v društveni sobi, Stari trg št. 21, izredni občni zbor zaradi popolnilne volitve v odbor. Društveni člani naj se tega zborovanja polnoštevno udeležijo.

— (Občni zbor I. splošnega ljubljanskega obrt. kolesarskega društva) vršil se bode jutri ob 8. uri zvečer v prostorih gosp. J. Košenine Marije Terezije cesta št. 15, in sicer pri ugodnem vremenu na vrtu, za slučaj neugodnega vremena pa v gostilniških prostorih. Prijatelji društva in gospodje, kateri želijo novemu, potrebnemu društvu pristopiti, se najljubše vabijo. Kakor je že zadnjič omenjeno bilo, je pristop k društvu dovoljen vsakomur, ne glede na njegov stan.

— (Jour fixe) bode jutri v gostilni g. Tostija v Tinovem.

— (Kres) Vsakoletni kres se je žgal sinoči na jako mnogih krajih v ljubljanski okolici. Ker je bila noč jasna, so se kresovi jako dobro videli. Na Drenikovem vrhu se je zbralo jako mnogo ljubljanskega občinstva, pa tudi z vrhovi piparji jih je mnogo odinilo na Šmarno goro.

— (Zaprta cesta) Tisti del sv. Petra ceste, kjer se zida Mayerjeva hiša in kjer je ponesrečil pekovski pomočnik Bukovnik, se je včeraj zaprla za promet in sicer do preklica.

— (Samomor.) Danes ob polu 7. uri zjutraj ustrelil se je v tukajšnjem štacijskem poslopju dolenske železnice uradnik državnih železnic Hugon Moravetz, ki je bil šele pred mesecem danj iz Selzthala v Ljubljano premeščen. Moravetz bil je gozdarski akademik, a popustil je študije ter vstopil v službo pri državnih železnicah. Pred štirimi dnevi zapustil je službo in stanovanje ter se vrnil šele sinoči. Danes zjutraj ustrelil se je v svojem stanovanju s samokresom, ki je bil z vođo nabasav ter mu je strel goraj del lobanja popolnoma zdrobil in možgane po vsi sobi razmetal. Smrt je sveda takoj nastopila. Truplo so prepeľali v mrtvašnico pri sv. Krištofu. Urok samomora ni znani, verjetno pa je, da so nesrečneža dolgoviti tirali v smrt, kajti bil je lahkomisljen in zapravljiv. Še včeraj mu je njegova mati poslala 16 gld., a namesto da bi jih bil pametno porabil, jih je koj zapravil.

— (Cirkus Guillaume) Danes bode zadnja predstava z odbranim programom. Ta cirkus, ki je jeden najboljših, kar jih je bilo v Ljubljani, odpotuje od tod v Gradec.

— (Polijske vesti) Mestna policija ljubljanske aretovala je včeraj zaradi postopanja nekega Matevža Ve verja, kateri je po lastni izpovedbi

veli Slovinci!“ ... odmeval je urnebesni krik — in zapustila sem nepozabno prekrasno črnogorsko zemljo.

* * *

Namen tem vrticam je bil, slovenski svet nekoliko seznaniti z vrlimi Črnogorci, ki so vsega spoštovanja in največje ljubazni vredni. — Še celo nasprotniki priznavajo to. Nazaj grde sem se vozila z bavariskim inženjerjem, ki se je tudi tiste dni mudil na Cetinju in on mi pravi: „S predsodki sem prišel v to deželo, z namenom o njej tako pisati in poročati; toda niti v sanjah bi mi ne prišlo na misel, da ima ta narod tako izvanredne vrline, katerim se kar čudim, ko se mi je pripovedovalo, da tu stanuje razbojniški rod“. Torej Nemec sam priznava vrline Črnogorcev. Čas je, da se tudi mi Slovinci otresemo svoje površnosti in skušamo kolikor mogoče spoznavati se s slovanskimi rodovi, ker Slovan ima — bodočnost.

Ubožen je sicer narod črnogorski, a zato je pošten in plemenit, in zdi se mi, da je Bog navlaš kot svoj izvoljeni rod skril vrle Črnogorce v kamenito pogorje, da se obvaruje popačenosti ter ga shrani za dan — vstajenja.

dne 21. t. m. zažgal kozolec posestnika Franca Ribnikarja v Gojniku. Vever izročen je bil deželnemu sodišču.

— (Z Bleda) se nam piše: Naš popolnoma ponesrečeni „Kurhaus“, kateremu pravijo hudomušni kmetje „pangof“, se otvori konec prihodnjega meseca o navzočnosti ministerskega predsednika, to se pravi, če bo zgradba do tedaj gotova. Izvestni krogi bi pri tej priliki ministerskega predsednika radi opeharili in mu naš divni Bled predstavili kot nemški kraj. V to svrhu se mej drugim namerava v novem „pangofu“ prirediti nemška gledališka predstava. Slovinci bomo že poskrbeli, da izve ministerski predsednik resnico, pa tudi tistim „izvestnim krogom“ pojasnimo stališče tako, da bodo pomnili.

— (Klerikalni vandalizem) Dopisnik centralne komisije za ohranitev umetniških in zgodovinskih spomenikov, gosp. Konrad Črnologar v Šmartnem, je tej komisiji sporočil, da se je v podružnični cerkvi v Grosupljem, zidani v gotičnem slogu, podrl kor, da bi se napravil višji altar, in da so se izvršile tudi druge preuredbe, katere so na škodo umetniškogzgodovinski vrednosti te cerkve. Isti dopisnik je javil komisiji, da so se tudi v cerkvi v Železnici storile take „poprave“, da je cerkev igubila popolnoma svoj gotičski značaj in da so se ohranile samo še štiri zanimive konzole. Komisija je sklenila proučiti glede tega „obžalovanja vrednega postopanja“ potrebne poizvedbe. — Zadnji čas je, da se v tem oziru kaj stori sicer nam ti novodobni barbari pokončajo še vse, kar imamo količkaj zanimivega v deželi. Kaj pa društvo za krščansko umetnost?!

— (Iz Toplice) na Dolenjskem se nam piše: Uboga Dolenjska, siromašna Dolenjska, slišalo se je pogostoma v dobi, ko še ni tekla železnica po naših krajih. Opravičeno je bilo takrat, da so tujci le redkokdaj prihajali mej nas, kajti potovanje je bilo v istini zelo drago in neprijetno. Sedaj smo si priborili železnico, a so se li razmere izboljšale? Ne, še sedaj je Dolenjska prezirana. Nikakor ne odrekamo Gorenjski divnih krasot, ali smelo trdimo, da se nabaja tudi pri nas veliko lepih krajev, za katere bi nas marsikdo zavidal. Lepi prijetni holmci vzdigujejo se nad prekrasnimi ravninami, katere obrobijajo zanimive in prijetne vinske gorice, in vse to ogledujejo si tujci le redkokdaj. Toplice dolenjske okrepčale so že tisočim in tisočim njihove ude, in vendar prezira ta divni kraj še celo velika množina naših domačinov. Geslo, „svoji k svojim“ se res večkrat poudarja le z besedo in pismom, ali v resnici se pa prezira. V tujih letovišnih in kopališčih, katere oskrbujejo dižje, trosijo naši ljudje decar, opisujejo prirodne kraje in delajo za tujce reklamo, za domače svoje kraje se pa ne zmenijo. Toplice naše so lansko spomlad pogorele skoraj do tal, toda na pogoriščih zgradiła so se nova, lepa in v resnici udobna poslopja in vas postala je lepša, prijetnejša in prijaznejša kakor je bila nekdanj. Prekrasna okolica nudi več zanimivosti, kakor umetni nasadi in vrtovi po mestih. V sredi lepo obraslih holmcev in goric zavarovane so Toplice zoper neprijetne vetrove in prehitre temperaturne spremembe. V obližji, komaj streljaj od vasi, pričinja se gosto zarasel gozd, po katerem vodijo lepo uravnane poti. Potok Sušica, katerega bodejo v kratkem uredili, vije se skozi vas in mej travniki naprej, in ob njega bregovih zabava se lahko vsakdo, kakor mu ugaja. V vasi sami je mnogo prav čednih, lepo opravljenih hiš za tujce, tako graščina, hiše gg. Naceta Sitarja, Ivana Sitarja, kateri tudi pošilja svoj omnibus k vsem železniškim vlakom na Stražo, Reiningerjeva z krasnim, zračnim in senčnatim gostilničarskim vrtom, dr. Kulovičeve, Sušteršičeva itd. Tudi kegljišč in drugih prostorov za igre je dovolj. In kopališče samo! Koliko zdravilno moč ima voda, koliko jih je, ki se morajo zahvaliti za svoje zdravje jedino le dolenjskim toplicam in vendar — kako malo se uvažujejo vse udobnosti in dobrote tega kraja. Tudi če kdo ne išče svojega zdravja v Toplicah, pač pa želi počitka in razvedrila v prosti naravi, našel bo to v popolni meri v prijetnih Toplicah in njih krasni okolici. Če pa končno še pripomnim, da so v obče stanovanja, hrana, postrežba, kopali itd. v Toplicah zelo poceni, je dovolj povedano tistim, ki iščejo zdravja ali počitka, pa ne vedo, kam bi šli. F. O.

— (Ubegel prisiljenec.) Prisiljenec Jožef Kelmer, doma iz Thaura na Tirolskem, pobegnil je dne 16. t. m. iz Tuziča, kjer je delal z drugimi prisiljeneci vred. Doslej je bilo vse zasledovanje brez uspeha.

— (Iz Divače) se nam piše: Dne 20. t. m. ustanovili smo bralno društvo, s kojim se začne v Divači novo narodno življenje. Da bode društvo uspevalo, porok nam je njega odbor in splošno zanimanje za društvo.

— (Goriški nihilisti.) Učitelji na Goriškem imajo premnogo usrokov tožiti, da je njih materijalni položaj slab. Morda se godi samo gališkim in dalmatinskim učiteljem še slabše. Vse dosedanje

njih prizadevanje jim ni pomagalo, da bi bili dosegli vse svoje želje. A nekaj se je vendar doseglo, in če bodo učitelji vztrajali in se krepko potegovali za svoje koristi, dosežejo tudi več. A namesto pametne organizacije, začeli so nekateri v svoji opravičenih nezadovoljnosti širiti pravi pravcati nihilizem. Sedaj se razpošilja anonimna okrožnica, v kateri se očita narodni stranki na Goriškem, da ni storila vsega tega, kar so učitelji od nje pričakovali, in se učiteljstvu svetuje, naj svoje politično prepričanje proda tistemu, kdor mu več ponuja. Značilno je dovolj, da se pisatelji te okrožnice ne upajo na dan s svojimi imeni, da torej sami spoznajo, na kako nemoralno pot mislijo zvesti učiteljstvo. Morda je ta anonimna okrožnica tudi le maneuver Mahničeve klike. Kolikor so nam znane razmere na Goriškem, je narodna stranka storila za učiteljstvo, kar je mogla, in pravi pot bi bil, da bi učiteljstvo z vso silo delalo na to stranko, da nadaljuje začeto akcijo in pomore učiteljem do takega materialnega položaja, kakršnega zaslužijo. Namesto tega pa priporoča oklic učiteljem, naj se prostituirajo, naj se prodajo tistemu, kdor več — obljubi! Izbrati bode učiteljem mej dvema strankama: mej narodno stranko, učiteljstvu načeloma in dejanski prijazno, in mej Mahničevo kliko, katera bi rada učitelje degradirala in obnovila čase, ko so učitelji kaplanom škornje snajili in farovškim kuharicam drva cepili, izbirati jim bode mej prijatelji in mej sovražniki šole. Uverjeni smo, da bo zdravi razum kazal goriškim učiteljem po kateri poti jim je hoditi, in da vržejo nihilistični oklic, kateri razpošilja anonimni možje, tje, kamor sodi, v koš. Pisatelje tega ponesrečenega oklica pa opozarjamo le na jedno okolnost: V svoji okrožnici priporočajo tovarišem neznačajnost in se sklicujejo na svoj ugled in na svoj vpliv na narod. Ugled in vpliv pa izgine, čim narod zapazi, da so tisti, katerim je zaupa, neznačajni. Ko bi goriški učitelji slušali glas nihilistov, bi obsedeli mej dvema stoloma.

— (Cestnim odborom v posnemanje.) „Edinost“ poroča: Mnogim slavnim cestnim odborom v posnemanje bodi pohvalao omenjeno, da je cestni odbor sezanski dal napraviti v zadnji čas več novih kažipotov s samoslovenskimi napisi. Jednako je na večih starih kažipotih nadomestil dosedanje večinoma laške ali nemške napise s samoslovenskimi. Ali glej: ko je bil kažipot v Motovun-Škocijan nadomeščen s samoslovenskim, pritožili so se nekateri Lahončki, češ, da mora biti v napisu italijanski tudi Škocijan. Cestni odbor sezanski pa jim je odgovoril, da na svoji zemlji si ne damo ukazovati od drugih. Ako že hočejo imeti tudi ta napis, naj si ga napravijo sami na kakem posebnem kolu. Toda le v slovenskem jeziku, ne pa v kakem tujem. Vso čast in hvalo torej slavnemu cestnemu odboru sezanskemu, ki javno kaže došlemu tujcu, da je tu slovenska zemlja!

— (Imenovanja pri pošti) V okrožju tržaškega poštnega ravnateljstva so bili za poštne oficijale imenovani naslednji asistentje gg: Konrad Deskovič, Karol Majcen, Anton Zavrtanik, Robert Janda, Josip Streinz, Emil Marin, Karol Hassak, Jos. Prandi, Franc H. Feer, Viktor Klinar, Ivan Černe, Ernest Nastran in Jožef Kurent.

— (Umeščenje novega rojanskega župnika) Rojan, ki je za časa Zora, Cegnarja in Dolinarja prednjačil v narodnem oziru mnogim slovenskim krajem, je zdaj dobil novega župnika, slovenskega renegata Jurizzo, ki je še pred slovesnim vmeščenjem pokazal, da je veren sluga judov in iredentovcev. V dan vmeščenja se je priklatila v Rojan vsa tista tržaška druha, ki priseza na „Piccolo“, Rojancev pa se ni vzprejema nobeden udeležil. Nekdanja rojanska zavedaost torej vendar še ni izumrla. Propovedi pri instalaciji ni bilo nikake, pelo se je latinski. Pri banketu se je govorilo samo laški, a ko je nekdo seve po laški opomnil, da je večina župljanov slovenske narodnosti, so župnikovi gostje klicali: Ni res! Naposled so hoteli nabirati za „Lego“, a so si premislili in so nabirali za — tržaške siromake. Ubogi Rojan, ki si dobil takega župnika!

— (Zoper milenij.) Zagrebška trgovinska zbornica je s 19 proti 12 glasom zavrgla predlog zborničnega predsedstva, naj se priredi skupen izlet na milenijsko razstavo. Predsedstvo je delalo z vsemi silami, da obvelja njega predlog, najbrž v silo novega naročila, a v zvezi temu ni nič opravilo.

— („Matica Hrvatska“) je imela dne 21. t. m. pod predsedstvom društvenega podpredsednika g. I. E. Tomića svoj občni zbor, na kate-

rem sta se odobrili poročili tajnika in blagajnika, za Matico prezaslužnega g. Ivana Kostrenčiča in se je vršila dopolnilna volitev v odbor. „Matica Hrvatska“ je imela 1895. l. 11.509 članov, za 214 več nego l. 1894. Dohodkov je imela 1895. l. 43.103 glđ. 14 kr., stroškov pa za 238 glđ. 42 kr. manj. Skupno imetje znaša 79.898 glđ. 28 kr. Za tekoče leto določene knjige se že tiskajo. Letos izide četrti del knjige „Iz bilinskoga sveta“, kateri del je spisal dr. S. Gjurčin, četrti del „Poviesti srednjega veka“, spisal prof. Fr. Valla, tretji del „Slika iz svjetske književnosti“, kateri prinese razpravo „Francuzka drama od njezinog početka do najnovijeg vremena“, spisal dr. I. Adamović. V zbirki „Slavenska knjižnica“ izide več iz rusine preloženih povestij, katere je preložil Martin Lovrenčević, vrh tega pa izda Matica še knjige „Izabrani spisi dra. Ivana Dežmana“, uredil dr. Fr. Marković, „Izabrane pjesne“ Hugona Badaliča, „Moji znanci“, povesti Evgena Kumičića, „Nikola Barešić“, povest Vjenceslava Novaka, „Na pragu novega doba“, povesti iz bosanskega življenja, spisala Osman-Aziz. Nova, trinajsta knjiga zbirke „Prievodi grčkih i latinskih klasika“, obsegala bode Vergilijeva dela, v zbirki „Prievodi novijih klasika i pjesnika“ pa izidejo essayi T. B. Macanlaya. Končno izide letos prvi del zbirke „Hrvatske narodne pjesme“. Matica pripravlja torej svojim članom jako bogat književni dar. Naj bi „Matici Hrvatski“ pristopilo kar mogoče največ Slovencev!

* (Milijarda minut) od Kristusovega rojstva poteče dne 14. aprila 1902. l. ob 4. uri 20 minut jutraj — tako je izračunal neki uradnik, kateremu je bilo v pisarni tako dolgčas, da se je lotil tega računa, samo da minejo uradne ure.

* (Učenec proti profesorju.) Spevoj Milosevič učenec četrtega razreda realne gimnazije v Zemunu, se je mej letom slabo učil in bi bil moral po počitnicah delati ponavljalno skušnjo iz tega predmeta. Iz jeze je fant včeraj popoldne počakal za nekim zidom profesorja fizike Ivana Šaha in vstrelil nanj iz revolverja, a ker ga ni zadel, je planil k njemu, ga udaril z revolverjem po glavi in poskusil novič nanj ustreliti. Profesor se je branil z dežnikom, dokler mu niso ljudje priskočili na pomoč.

* (Poroka v zverinjaku) V Johannesburgu v Transvalu se je te dni v ondoini menažeriji priredila benefična predstava na korist občno priljubljenemu krotitelju, čigar civilna poroka se je vršila tisti dan. Krotitelj je po posebnih lepakih napovedal, da se bo cerkvena poroka vršila v zverinjaku. To je privabilo v menažerijo toliko ljudi, da so bili vsi prostori natlačeno polni. Sredi menažerije je stal zverinjak, v katerem sta bila dva leva. V proslavo tega dne sta imela na glavi in na repu rdeče petljice. Naposled so prišli ženina, nevesta, dve priči in nevestini stariši ter se slovesno podali v zverinjak, kjer so čakali pastorka, da ju poroči. A pastorka ni bilo, dasi je svoj prihod za trdnjo obljubil. Mož se je menda zbal, kajti postal je fantič, kateri je čakalcem sporočil, da pastorka ne bo, ker se boji, da bi mu njegovi duhovni tovariši zametili, ko bi poroko zvršil v zverinjaku.

* (Angleški zagovorniki) Na Angleškem ne poznajo takozvanih ex-offo zagovornikov, a v zvezi temu dobi vsak hudoделец brez težav zagovornika, če je storil le količkaj znatno hudodelstvo. Za zagovornike posebno znamenitih hudodelcev se odvetniki kar pulijo. Ako odvetnik vé, da ga hudoделец ne more plačati, zahteva od njega, naj dovoli, da se napravi njegova podoba od voska in naj od etniku zapusti svojo obleko in kar ima. To podobo proda odvetnik potujočim panoramam. Ako se hudoделец obesi, je to navadno prav dobra kupčija. Drug način, dobiti plačilo za zagovor, je ta, da proda odvetnik kakemu časopisu vse senzacionalne podrobnosti dotične obravnave. Navadno dobi za to po 150 do 200 funtov šterlingov, seveda, če je stvar zanimiva. Posebno dobro plačujejo listi odvetnike, če ti izposlušajo, da toženi hudoделец svoj zločin prizna, bodi pred obravnavo ali po obravnavi. Vzlic temu, da se angleški odvetniki bavijo s takimi kupčijami, se vendar ne upa noben sodnik ž njimi tako govoriti, kakor govoré sodniki naših drugod z odvetniki.

Književnost.

— „Najcenjša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov“ je naslov knjižice, katera je kot ponatis iz „Kmetovalca“ ravnokar izšla v založbi deželnega odbora kranjskega. Knjižico je prav poljudno spisal deželni potovalni učitelj gospod Fran Gombač v Ljubljani ter jej v pojasnilo dodal 28 slik. Knjižica se dobi v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za 20 kr. izvod s poštnino vred. Ker vinogradarstvo po naših krajih vsled trtne uši tako silno nazaduje, z veseljem pozdravljamo to knjižico, v kateri nas gospod pisatelj poučuje, kako z ameriškimi cepljenkami zopet lahko zasadimo vinegrade, katerih nam trtna uš ne bo več uničila. Ves navod je pisan lepo pregledno, v oddelkih s svojimi naslovi. Na koncu knjižice je gospod pisatelj tudi opisal dve najhujši trtni bolezni, grozdno plesnobo in strupeno roso, ter je povedal, kako se jih je treba braniti.

Brzojavke.

Dunaj 24. junija. Gospodska zbornica v sedanjem zasedanju več ne reši davčne reforme, temveč šele jeseni. Davčni odsek gospodske zbornice je iz davčne predloge izbrisal določbo, da se imajo plačilni nalogi pri davkarjih 14 dni javno razgrniti. Sklenilo se je še več drugih manjših sprememb.

Dunaj 24. junija. V petek naznani v gospodski zbornici grof Badeni, da se odloži zborovanje državnega zbora.

Dunaj 24. junija. Cesar je vzprejel črnogorskega kneza Nikito v avdijenciji.

Praga 24. junija. Duhovnik Stojalovski v „Narodnih Listih“ opravičuje svoje postopanje proti Agliardiju in vladi.

Atene 24. junija. Na nosu Spada čaka na tisoče žensk in otrok zaman dovoljenja, da bi ostavili otok Kreto. Kristijanske rodbine so zavrnilo živila, katera jim je ponudil guverner z opazko, da ničesa ne vzemo od rabljev. Ni verjetno, da se bi ustaja kmalu končala.

Carigrad 24. junija. V Vanu nastale nove nemire so z orožjem zatrli. Pri tem je bilo več Armencev ubitih.

Madrid 24. junija. Vlada namerava 100.000 mož jeseni poslati na Kubo. S temi četami pojde tudi več pijonirjev tja, da bodo delali utrdbe.

Narodno-gospodarske stvari.

Nekoliko o pomenu in važnosti stroja.

Sestavil Ign. Šega.

(Dalje.)

V tovarniških središčih se je vnel boj, kateri je spravljal na površje delavsko vprašanje. Tovaraš z vsemi svojimi slabimi in dobrimi lastnostmi imajo velik vpliv na socialne odnose. Delavec je potisnjen v ozadje in smatra se ga le za nekako sredstvo v pomnoževanju kapitala gospodarjevega; vsled tega tudi ne potrebuje nikakršnega nadaljnjega izobraževanja in tako pride delavec v nasprotje z najrazvitejšimi in najrevnejšimi sloji prebivalstva, posledica je, da izgubi svoje stališče in zapade béli in revščini. Tovariški delavnici se smatrajo za kompakten stan robov, kakor v starem veku. Kjer je stroj spodrinil ročno delo, znižal se je delavčev zaslužek. Razven tega mora prestopiti vsled spekulacije industrijsko podjetje marsikako krizo, in zopet mora posledica nositi delavec; znižal se mu plača ali pa delo začasno preneha. V prvem slučaju se poslužuje delavski stan v dosegu svojih pravic skrajnih sredstev: „štrajka“ itd., kar pa navadno nima uspeha kljub ogromnim žrtvam od delavske strani. Ker pa tudi delavci takih strok, v katerih se stroj ni prevladal, niso varni za dolgo časa pred pogubno konkurenco, zakaj tudi tukaj bo prej ali slej delal mesto rokodelca stroj, zato se organizirajo v vzajemno varstvo in pomoč. S pomočjo politične in socialne sile upajo predugaciti obstoječe gospodarske odnose, ki temelje na prosti konkurenci, na prevladi velekapitala in po tem uvedne mašinerije, v svoje interese tako, da bi prapal največji del skrbij za posameznika kakor tudi njegova družine državi ali — v njih smislu — družbi. Nastali so razni sistemi: socializem, komunizem in socialni demokratizem. (Herrmann „Leitfaden der Volkswirtschaft“.)

Tako si državni sedaj belijo glave, kako bi razrešili rastoče socialno vprašanje, odstranili bedo, dočim jo še vedno pospešujejo s podpiranjem veleindustrije.

V dobi, ko še ni vladal parni stroj, nabajamo dokaj razvito industrijo, vendar se tedanji izdelki odlikujejo po svoji umetnosti, dočim današnja industrija izdeluje v prvi vrsti ceneno in potrebno blago. Dandanes se vpraša najprej po trpežnosti in koristih in potem šele po umetnosti. Temu je vzrok napredujoči stroj, katerega uporabljajo že skoro v vseh industrijskih strokah.

Parni stroj je razširil svojo moč najprej v rudnikih, kjer je proizvodil popolnoma inake odnose. V premogokopih je pospešil pridobivanje premoga, kateri mu služi kot hrana. Premog se je pocenil, zbog tega se je stroj jel razšerjati hitro povečevati. Rudniki so se ogromno razširili, delavsko prebivalstvo se je pomnožilo in živi v sila žalostnih razmerah.

Jako hitro je nadvladal stroj v tekstilni industriji. Delavske razmere, ki jih je proizvodil takaj, so nevdržljive.

Wattov izum je izpolnil Stephenson v pregibljiv stroj — lokomotivo in vsled uporabe relzov je on stvaritelj železnice. Parni stroje na kopnem kot lokomotiva in na vodi kot parnik nositel splošne komunikacije in posredovalec človeškega občenja.

Transport se je mogočno razvil v korist in blaginjo vsega človeštva. Pri transportnih podjetjih služi ogromen del delavskega stanu, vendar ni stanje prometnih delavcev tako žalostno kot v rudnikih in v tekstilni industriji. (Dalje prih.)

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Mall orega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem prevzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-9)

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	737.2	18.3	brezvetr.	del. obl.	
24.	7. zjutraj	737.5	16.1	sr. vzjvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	735.3	26.9	sr. jzab.	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 18.8°, za 0.2° nad normalom

Dunajska borza

dné 24. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta	122 " 85 "
Avstrijska kronka renta 4%	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 90 "
Ogerska kronka renta 4%	98 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice	961 " — "
Kreditne delnice	349 " 50 "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58 " 82 1/2 "
20 mark	11 " 74 "
20 frankov	5 " 53 "
Italijanski bankovci	44 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dné 23. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 30 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189 " 50 "
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	126 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156 " 25 "
Transway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478 " — "
Papirnat rubelj	1 " 26 "

Izvirne

ruske kronanjske kupice

priporoča

Andr. Druškovič

železarija v Ljubljani. (2596-1)

Velika pekarija

z vsem potrebnim preskrbljena, odda se v najem pod prav ugodnimi pogoji za čas vojaških vaj ali pa po dogovoru tudi za delj časa.

Kje? poizvé se pri upravnistvu „Slov. Naroda“ do 15. julija t. l. (2591-2)

Trgovski pomočnik

vešč slovenščine in nemščine, vzprejme se takoj v trgovino galanterijskega in mešanega blaga (2573-3)

Pavla Homann-a na Bledu, Gorenjsko.

Dunajske
Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svila) (2054-16)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

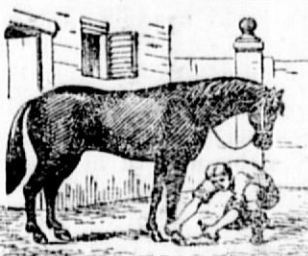
prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

Konjski ovet

(pomnožen restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepilo, lajša otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (odvrstjenju) po kakem trupalnem delu.

Skušena redilna štupa za živino

za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinče ne more jesti; zboljšuje mleko.

Zametek z rabilnim navodom vred velja 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto

lekarnar Ubald pl. Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko. (2150-12)

Izurjena prodajalka

želi vstopiti v službo ali prevzeti kako prodajalno v najem ali pa na račun.

Več pové upravnistvo „Slov. Naroda“. (2590-2)

Z devili odlikovana lastna umetniška dela

v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobe po meri pri najcenejši postrežbi. (2597-1)

Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Učenca

s potrebno naobrazbo, iz dobre h še, vzprejemem takoj v trgovino z mešanim blagom.

Ivan Lovšin

(2594-2) v Dolenji vasi pri Ribnici.

Dné 30. t. m. ob 3. uri popoldne

prodal se bode

v tukajšnjem skladišču državnega kolodvora (2598)

šivalni stroj

potom licitacije.

G. kr. železniški obratni urad v Ljubljani.

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo

sohrzujoča mineralna voda

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet in uporabljiva po zdravniškem predpisu pri anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Tirolsko postaja val-suganske železnice

1 1/4 ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopel, popolno zdravljenje z vročo vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika. Višina nad morjem 535 metrov, prekrasna lega, zaščiten od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasnim razgledom na dolomite, 200 sob za tuje, obdobje v bralne sobe, zdravilski salon. Povsod električna razsvetljava, zdravilna godba, lawn-tennis. S-nenata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje kopališčno ravateljstvo v Roncegno. (2337-9)

Št. 1427.

Oklic.

(2595-2)

Dné 27. julija in dné 27. avgusta t. l. dopoldne ob 11. uri se bode tusodno

prodajalo v konkurzno maso Janeza Benet-a iz Kranjske gore spadajoče posestvo

vložna št. 39 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 1780 gld., in vložna št. 40 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 50 gld., in sicer pri prvem roku ne pod cenilno vrednostjo. Vadijam 10%.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski gori

dné 16. junija 1896.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, storje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino (2173-22)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

Staroslavno žvepleno kopališče na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav

ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu I. 1894. 58° C. vroč vrelce, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skruini in kostenini v čenkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po vnetici in zlomljenju kosti, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki i. t. d., ženskih boleznih, poltnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, meharnem kataru, škrofeljnih, angleski bolezni, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svineu i. t. d.

Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili i. t. d. i. t. d.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravilna godba, katero oskrbuje c. in kr. pešpolk Sergij Aleksandrovič, veliki knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209-10)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnistvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik dr. A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto oskrbnistvo kopališča.